

Darovací listina císaře Ferdinanda II

„My, Ferdinand II, z Boží milosti volený král římský, každého času říše množitel, král germánský, uherský, český, dalmatinský, chorvatský, arcivévoda rakouský, markrabí lužický a hrabě tyrolský, doznáváme za Nás, Naše dědice a následující krále české a tímto veřejně oznamujeme, že sme po zralém milostivém uvažování a přihlížejíc k Vám, Vašemu rodu a všeobecnému dobru prokázané věrné služby válečné, Našeho válečného radu, generála lehké jízdy, Naší říše milého a věrného Jana Ludvíka hraběte z Isolani, pána na Zásadce a Rocňovicích, za jeho věrné a horlivé minulé i budoucí služby, z Naší císařské milosti a vděčnosti a jiných, Vás k tomuto projevu Naší milosti určujících, příčin, udělujeme jemu, Janu Ludvíku hraběti z Isolani, k jeho užitku a používání Našemu královskému fisku neodvolatelně připadlé, v Našem království českém se nacházející panství Dub s veškerým od pradávna k němu náležejícím příslušenstvím jako osobní a dědičný majetek. Daruji a dávám to z moci této darovací listiny jako král český s Vaším plným vědomím uvedenému Janu Ludvíku hraběti z Isolani, a uvádíme jmenovitě: Zámek a město Dub, **městečko Osečná**, vesnice: Starý Dub, Vlčetín, Bílá, Radimovice, Dechtárov, Chvalčovice, Hradčany, Trávníček, Vorklebice, Havlovice, Čtveřín, Kojetičky, Kobyly, Radvanice, Sedlišky, Chlistov, Janovice, Libič, Sobákov, Benešovice, Lísky, Volšice, Hrubý Lesnov, Smržov, Kněžičky, Borek, Roveň a Pulečný. Dále lesní dvory a statky: Hodkovice, Druzcov, Starý Dub, Roveň, Chrastná a Hoření Vesec s veškerým příslušenstvím a veškerými usedlými nebo svévolně z tohoto panství uprchlými poddanými, vdovami a sirotky. Dále s veškerými rentami a poplatky. Dále veškeré luka, dvory, ovčiny, ovocné zahrady, chmelnice, pivovary, krčmy, rybníky, mlýny, vodné toky, cihelny, vápenné pece a lomy. Dále dvě kolatury, filialní kostely, prostě veškerý majetek a práva, jaké dřívější majitelé tohoto panství používali, jemu hraběti z Isolani k úplně volnému nakládání z Naší císařské milosti k používání předány jsou a jejich klidné, jisté používání jako jeho osobní a dědičný majetek zajištěny jsou. Nařizujeme tímto každému, jakéhokoliv stavu, hodnosti nebo úřadu, uvedenému Janu Ludvíku hraběti z Isolani ve smyslu této listiny žádné překážky činiti, nebo jiným činiti nechati, k odvrácení Naší císařské a královské nemilosti a trestů.“

Nařizujeme k ověření této listiny Naší císařskou sekreční pečeť přitisknouti.

Psáno na zámku Linec, páté pondělí měsíce července r. 1636, v Naší římské říše v 18., uherské 20. a českém 19. roku.

Ferdinand II, v. r.

Bernhard Husserl, v. r.

H. J. Hirsch, v. r.